

Turistický kalendár 2020

Milí priatelia !

Po ďalšom turisticky vydarenom roku sa pred nami ako hory črtajú nové výzvy v podobe krásnych miest Slovenska, ale aj zahraničia. S potešením Vám teraz predkladáme kalendár podujatí na rok 2020. Verím, že v ňom znova nájdete množstvo neodolateľných výziev, ktoré spolu zdoláme. Akcie sú opäť zamerané tak, aby v nich každý našiel to svoje čaro a nadýchal sa ďalších nezabudnuteľných zážitkov. Činnosť turistického klubu Horec Partizánske je pravidelne zameraná na šport, kultúru, ale aj na rozvíjanie spoločenského života, preto sa veľmi teším na spoločne strávené chvíle, nové zážitky, ale aj prekážky, ktoré nás posilnia na spoločnej ceste za krásami tohto sveta. Prajem nám všetkým množstvo šťastia, zmysluplne a v zdraví našliapaných kilometrov, ktoré urobia život krajší nielen nám, ale aj všetkým, ktorých nosíme vo svojich srdciach. Po roku opäť Vám, celej turistickej rodine, predkladáme Plán turistických akcií turistického klubu Horec Partizánske s presvedčením, že každý z Vás si v ňom nájde tú „svoju“ akciu. Uvedený plán pokladáme za otvorený a po dohode s Vami ho môžeme doplniť a vylepšiť. Pri organizovaní akcií Vám chceme vychádzať v ústrety a zachovať a rozvíjať veľkú devízu a to toleranciu a priateľstvo, ktoré sprevádzajú naše akcie už mnoho rokov. Veď počiatky nášho klubu siahajú až do roku 2000. Pre zlepšenie vzájomnej komunikácie sme vydali „Pravidlá prihlasovania na turistické akcie“, ktoré sú uvedené na našej stránke v časti oznamy. Po celý rok 2020 Vám prajeme dobré zdravie, rodinnú pohodu, veľa dobrých priateľov okolo seba a veľa pekných slnkom prežiarených dní na turistických akciách v lone našej krásnej prírody.

Výbor TK HOREC

UPOZORNENIE :

Účasť na všetkých akciách je na vlastnú zodpovednosť. Treba vždy zvážiť vlastné schopnosti a momentálnu fyzickú aj psychickú kondíciu a zvoliť si vhodnú trasu podľa dĺžky a náročnosti uvádzanej na pozvánkach.

**V prípade poistnej udalosti členovia KST kontaktujte priamo: union@union.sk alebo: Union poisťovňa, a. s., Bajkalská 29/A, 813 60 Bratislava TEL: 0850 111 211
Číslo poistnej zmluvy: 37-748-006**

Všeobecné podmienky účasti na turistických podujatiach:

Záujemci o turistické podujatia, prihlasujte sa zaplatením stanoveného poplatku najneskôr do stredy toho týždňa, kedy sa podujatie koná (t. j. 3 dni pred konaním podujatia):

1. priamo v hotovosti na nasledovných adresách:

Ing. Peter Horváth – Partizánske, Horská 1298/5,

Ing. Renata Boriková – Partizánske, Tehelná 1512/3

Predajňa Duda šport - pri železničnom podchode v Partizánskom

2. telefonickou rezerváciou :

Ing. Peter Horváth - 0903 486497, **Ing. Renata Boriková** - 038/7496140, 0908 356213,

Ing. Ľubo Mazán – 0944 902380

a následným uhradením poplatku najneskôr pri nástupe do autobusu. Za prihláseného sa považuje ten, kto zaplatil plnú výšku poplatku!

Poznámka:

Výbor TK Horec Partizánske si vyhradzuje právo na prípadné zmeny niektorých turistických trás podľa aktuálnych podmienok a počasia. Ďalšie informácie o jednotlivých turistických podujatiach Vám poskytneme na hore uvedených adresách a na internetovej stránke: www.tkhorec.szm.sk, www.tkhorec.eu

Zásady, ktoré treba dodržiavať pri pešej turistike:

Zásady bezpodmienečne nutné – kvalitná (vyššia – celá) turistická obuv s pevnou vibramovou či trekovou podrážkou, zásoba tekutín (v lete sú doporučené min. 2 litre na osobu, v zime aspoň 1 liter). Byť vybavený do dažďa – pláštenka, nepremokavá vrchná bunda (pre kratšie túry a miernejšie zrážky je vhodný aj dáždnik), byť vhodne oblečený – podľa ročného obdobia a počasia (v horách môže byť úplne iné počasie, ako v meste). V lete aj ochranu pred slnkom. Reflexné prvky sú povinné za zníženej viditeľnosti aj pre chodcov pohybujúcich sa na ceste (pozor najmä v zimnom období).

Zásady doporučené – mať so sebou rezervné oblečenie (v lete aspoň tričko a šuštiakovú bundu, v chladnejších obdobiach čiapku a min. flísovu bundu, doporučuje sa najmä na viacdňových akciách aspoň jedno kompletne prezlečenie. Zásobu jedla podľa dĺžky trasy, v zime termosku aj s teplým čajom, mapu oblasti, po ktorej pôjdeme, kompas alebo buzolu, náplast' či rýchloobväz (prípadne malú lekárničku), vytrénované nohy na pochod – chodíme po kopcoch (hore aj dolu).

Priemerný výkon na peších túrach 2,5-3,5 km/h. Pri peších túrach sa počíta minimálne s jednou väčšou prestávkou na občerstvenie.

Súhrnný prehľad turistických podujatí na rok 2020

P. č.	Názov podujatia	Pohorie	Termín	Prevýšenie /m/	Dĺžka a trasy /km/	Náročnosť trasy
1.	Prechod hrebeňom Drieňova	Drieňov	4.1.2020	560/540	18	Nenáročná túra
2.	Výstup na Suchý vrch 1 028 m n. m	Nitrické vrchy	25.1.2020	737/767	14	Stredne náročná
3.	Výstup Čutkovskou dolinou na Malinô Brdo	Veľká Fatra	15.2.2020	755/740	15	Stredne náročná
4.	Zo sedla Červená studňa cez Paradajs do Hodruše - Hamrov	Štiavnické vrchy	7.3.2020	690/850	14	Stredne náročná
5.	Somoška, Mačacia skala, Pohanský hrad, hrad Hajnačka	Cerová vrchovina	28.3.2020	700/915	19	Stredne náročná
6.	Deň s Horcom v pohorí Považský Inovec	Považ. Inovec	18.4.2020	610/260	11	Stredne náročná
7.	Slovenský raj, Pieniny, Bachledova dolina	NP Pieniny	8.-10.5. 2020	1 980/2 055	40	Stredne náročné
8.	Prechod hrebeňom Vysokých Javorníkov	Javorníky	6.6.2020	810/525	19	Stredne náročná
9.	Cyklotúra okolo Neusiedlerského jazera	Rakúsko	20.6.2020	minimálne	75	Stredne náročná
10.	Výstup na Ornak 1 854 m n. m.	Poľské Tatry	11.7.2020	1 032/1 050	22	Náročná túra
11.	Baťovianska galuska III. ročník	PE, TO, BnB	2.8.2020	Podľa trasy		35, 56, 106 km
12.	Zbojnícka chata alebo Východná Vysoká	Vysoké Tatry	8.8.2020	1 689/1 689	22	Náročná túra
13.	Feratou HZS na Martinské hole	L. Malá Fatra	29.8.2020	1 253/1 388	20	Náročná túra
14.	Výstup na Fabovu hoľu 1 439 m n. m.	Veporské v.	19.9.2020	863/1 008	19	Stredne náročná
15.	Z Bratislavy do Marianky cez Kamzík	Malé Karpaty	10.10.2020	570/585	15	Stredne náročná
16.	Výstup na Veľký Lopeník 911 m n. m.	Biele Karpaty	24.10.2020	616/616	17	Stredne náročná
17.	Výstup na Vlčinec, Sokol, Košecký hradný vrch	Strážovské vrchy	17.11.2020	818/883	14	Stredne náročná
18.	Náučný chodník Zvonička	Pohr. Inovec	5.12.2020	545/515	10	Nenáročná túra
19.	Štefanský výstup na Zarnov 840 m n. m.	Vtačnik	27.12.2018	545/545	10	Nenáročná túra
20.	Silvestrovský výstup na Osečný vrch	Tribeč	31.12.2018	380/380	10	Nenáročná túra

Prechod hrebeňom Drieňova

Poloha: Nitrické vrchy - Drieňov

Východiskový bod: Chalmová 220 m n. m.

Cieľový bod: Veľké Kršteňany 215 m n. m.

Časový rozvrh:

Bystričany /železničná stanica/228 m - **Chalmová** (kúpele) 225 m po štátnej ceste — Malý Lubín 471 m (1,25 hod.) – sedlo pod Drieňovým 568 m (25 min.) po **modrej značke** – **Drieňový vrch** 616 m (15 min.) – Slatina (30 min.) po miestnom značení – Telesný vrch 437 m (1 hod.) – **Veľký vrch** 456 m (1 hod.) – Veľké Kršteňany 230 m (45 min.) – **Partizánske** 198 m (1 hod.) po neznačených lesných cestách a chodníkoch – celkom **(4,30 – 5 hod)**

Charakteristika:

Drieňov je geomorfologickou časťou Nitrických vrchov. Zaberá najjužnejší výbežok Strážovských vrchov a najvyšším vrchom tejto časti je Drieňový vrch (616 m n. m.). Územie zaberá južnú časť Nitrických vrchov, tvoriacich podcelok Strážovských vrchov. Od zvyšku pohoria je oddelený na severe Vestenickou bránou, na západe susedí Podunajská pahorkatina s časťami Stredonitrianska niva (časť Nitrianskej nivy) a Drieňovské podhorie (časť Nitrianskej pahorkatiny). Na juhu susedí Oslianska a na východe Rudnianska kotlina, obe patriace Hornonitrianskej kotline.

Drieňový vrch (616 m n. m.) je najvyšší vrch Drieňova, v geomorfologickom celku Nitrických vrchov. Nachádza sa v ich najjužnejšej časti, nad kúpeľmi Chalmová. Na vrchole je osadený prastarý vrcholový kameň.

Sedlo pod Drieňovým (568 m n. m.) sa nachádza pod Drieňovým vrchom, v geomorfologickom celku Nitrických vrchov. Sedlo je zalesnené, neposkytuje výhľady do okolia. Cez sedlo vedie okružná modrá turistická značka z Termálneho kúpaliska Chalmová.

Veľký vrch (456 m n. m.) je prírodná rezervácia v správe štátnej ochrany prírody Ponitrie. Nachádza sa v katastrálnom území obce Malé Kršteňany v okrese Partizánske v Trenčianskom kraji. Územie bolo vyhlásené v roku 1967 na rozlohe 47,6132 ha. Ochranné pásmo nebolo určené. Na území rezervácie platí 4. stupeň ochrany. Predmetom ochrany je: Významná lokalita vzácných teplomilných spoločenstiev rastlín a živočíchov, z ktorých viaceré druhy tu dosahujú severnú hranicu svojho rozšírenia. Územie je využité ako vedeckovýskumný objekt.

Stúpanie/klesanie trasy: 560/540 m

Dĺžka trasy: cca 18 km

Náročnosť: Nenáročná túra.

Termín: 4. januára

Výstup na Suchý vrch 1 028 m n. m.

Poloha: Nitrické vrchy

Východiskový bod: Rudnianska Lehota 350 m n. m.

Cieľový bod: Liešťany 331 m n. m.

Časový rozvrh:

Rudnianska Lehota 350 m – Tisovník 639 m /50 min./ - Kšiniarská poľana /45 min./ po **zelenej značke** – **Suchý vrch** 1 028 m /1 hod./ po **červenej značke** – Rovienska 807 m /30 min./ - **Liešťany** 331 m / 50 min. / po **modrej značke** – celkom **/4,10 – 5 hod./**

Charakteristika:

Nitrické vrchy

Sú geomorfologický podcelok Strážovských vrchov. Nachádzajú sa v južnej časti pohoria a najvyšším vrcholom je Suchý vrch (1 028 m n. m.). Pohorie sa nachádza na území okresov Prievidza, Partizánske a Bánovce nad Bebravou a ohraničuje ju zo severu Zliechovská hornatina (podcelok Strážovských vrchov), zo západu Nitrianska pahorkatina a Nitrianska niva (podcelky Podunajskej pahorkatiny), z juhu Oslianska kotlina a z východu Rudnianska kotlina, oba podcelky Hornonitrianskej kotliny.

Suchý vrch (1 028 m n. m.) je najvyšší vrch Nitrických vrchov, geomorfologického podcelku Strážovských vrchov. Nachádza sa v ich severnej časti, na hranici okresov Prievidza a Bánovce nad Bebravou, nad obcou Liešťany.

Stúpanie/klesanie trasy: 737/767 m

Dĺžka trasy: 13,1 km

Náročnosť: Stredne náročná túra.

Termín: 25. januára

Výstup Čutkovskou dolinou na Malinô Brdo

Poloha: Veľká Fatra

Východiskový bod: Čutkovská dolina ústie 530 m n. m.

Cieľový bod: Hrabovo 545 m n. m.

Časový rozvrh:

Čutkovská dolina ústie (530 m) 3.7km 165m 0m **1:00** chata pod Kozím (695 m) 3.4km 435m 10m **1:20** sedlo pod Vtáčnikom (1120 m) 2.4km 90m 290m **0:50** Malina, hotel (920 m) 0.9km 0m 105m **0:15** Vlkolínske lúky (815 m) 3km 65m 260m **0:50** Pod Kalváriou (620 m) 0.9km 0m 75m **0:15 Hrabovo**, hotel Primus (545 m) - celkom /4,30 – 5,30 hod./

Charakteristika:

NCH Čutkovská dolina

V Čutkovskej doline vytvorili nadšenci a turisti z Černovej náučný chodník pod názvom ZNÁMA – NEZNÁMA Čutkovská dolina. Chodník je dlhý 6,1 kilometra a má 10 tabúľ, 6 mostíkov a 3 lavičky na sedenie. Najväčšími lákadlami sú až 24 metrov vysoký vodopád Pálenica a 64 metrov dlhá tiesňava. Desať náučných tabúľ po celej dĺžke doliny odhaľuje tajomstvá tunajšej fauny a flóry. Tri tabule sa nachádzajú v ťažšie prístupnom lesnom teréne, takpovediac v divočine. Ukazujú turistom doslova klenoty, ktorými sú čarovné vodopády, tiesňavy, husté lesy pripomínajúce pralesy. Najvyšším bodom chodníka je tiesňava v nadmorskej výške 850 metrov. Práve tam prebiehali aj jedny z najnáročnejších prác. V tejto časti sa museli vŕtať a sekať schody do pevnej skaly a inštalovať bezpečnostné ochranné zábradlie. Samotný kaňon tiesňavy meria úctyhodných 64 metrov a vytvoril ho Čutkovský potok.

Malinné alebo **Malinô Brdo** alebo **Skipark Ružomberok** je lyžiarske stredisko nachádzajúce sa v pohorí Veľká Fatra pri Ružomberku. Počiatky lyžiarskeho strediska siahajú do druhej polovice 20. storočia, kedy bol vybudovaný hotel Malina. Dňa 21. júla 1964 bol vydaný súhlas Mestského národného výboru v Ružomberku k stavbe kabínkovej lanovky z Hrabova. Na jeseň roku 1996 vznikla spoločnosť SKIPARK Ružomberok a. s. V tomto období dochádza k snahe prilákať turistov a dochádza k modernizácii technického vybavenia strediska. V rokoch 2001 až 2002 dochádza ku komplexnej výmene kabínkovej lanovky, kedy boli 6-miestne kabínky nahradené 8-miestnymi. V tomto období sa lyžiarske stredisko Malinô brdo začlenilo k TOP lyžiarskym strediskám na Slovensku.

Stúpanie/klesanie trasy: 755/740 m

Dĺžka trasy: 14,3 km

Náročnosť: Stredne náročná túra.

Termín: 15. februára

Cez Paradajs, Tanád z Kopanice do Hodruše

Poloha: Štiavnické vrchy

Východiskový bod: sedlo Červená studňa 791 m n. m.,

Cieľový bod: Hodruša 220 m n. m.

Časový rozvrh:

Červená studňa (791 m) 1.6km 109m 5m **0:30** Paradajs, odbočka (895 m) 0.2km 21m 0m **0:05** Paradajs, kríž (916 m) 0.2km 0m 21m **0:05** Paradajs, odbočka (895 m) 1.9km 119m 75m **0:35** Tanád (939 m) 1km 6m 125m **0:20** Farárova hôrka (820 m) 0.5km 10m 20m **0:10** sedlo pod Kanderkou (810 m) 1.5km 50m 85m **0:25** sedlo Pleso (775 m) 3.4km 50m 170m **0:50** Kopanice - Baňa (655 m) – **Hodruša – Hámre** 327 m 3 km 330m – celkom /5 – 6 hod./

Charakteristika:

Štiavnické vrchy sú sopečné pohorie husto zalesnené a netvorí jednotný celok. Vďaka svojmu pôvodu i rozsiahlej banskej činnosti, či už súčasnej alebo minulej, má pohorie veľa pozoruhodností, z ktorých najzaujímavejšie tvorí sústava umelých jazier – tajchov, niekdajších banských diel spestrujúcich ráz krajiny. Rudy obsahujúce viaceré kovy sa ťažili v okolí Banskej Štiavnice a obce Hodruša – Hámre. Ťažba surovín zanechala na krajine výrazné stopy. Zvyšky štôlní, šácht a haldy sa často sprírodnili, takže dnes sú súčasťou povrchových tvarov a rátame ich ku krásam tohto kraja. Najvyšším vrchom pohoria je Sitno 1009 m. Za priaznivých podmienok je z neho výhľad na Ostrihomskú baziliku, Vtáčnik, hrebeň Nízkych Tatier a končiare Vysokých Tatier.

Červená studňa

Nachádza 1,5 kilometra severozápadne nad mestom Banská Štiavnica v Hodrušskej hornatine, je nielen križovatkou cestných spojov vedúcich Vyhnianskou a Hodrušskou dolinou do údolia Hrona, rázcestníkom viacerých turistických značkových chodníkov, ale aj vodným predeľom medzi Hronom a Ipľom. Je prirodzeným vstupným miestom turistov, lyžiarov bežkárov a horských cyklistov do prírody Štiavnických vrchov.

Tanáď 939 m n. m.

Hoci je až štvrtým najvyšším vrcholom Štiavnických vrchov, ponúka panoramatické výhľady všetkými svetovými stranami najmä vďaka svojej polohe, ale aj tým, že vrchol je nezalesnený. Donedávna tu stála aj rozhľadňa z ktorej je dnes už len torzo. **Tanáď** je v skutočnosti dvojvrchol a na jednom z nich je geodetický bod a na druhom stojí už spomínaná rozhľadňa. Za priaznivého počasia je vidieť veľmi ďaleko a široko a môžete si tipovať, že ktorý je Inovec, Vtáčnik, Suchý vrch, Skalka alebo Kľak resp. Polana... Neďaleko je známejší **Paradajz** (938.9m n. m.) odkiaľ sú však výhľady "len" na Štiavnicu.

Stúpanie/klesanie: 690/850m

Dĺžka trasy: 14 km

Náročnosť: Stredne náročná túra

Termín: 7. marca

Hrad Šomoška, Šimonova veža, Mačacia, Pohanský hrad, Hrad Hajnáčka

Poloha: Cerová vrchovina

Východiskový bod: Somoskő (HU) 435 m n. m.

Cieľový bod: Hajnáčka 220 m n. m.

Trasa:

Somoskő (HU) (435 m) 0.6km ↑ 70m ↓ 0m **0:15 Šomoška, hrad** (505 m) 0.8km ↑ 0m ↓ 75m **0:15 Bukovinský potok** (430 m) 1km ↑ 5m ↓ 50m **0:15 Šimonova veža** (385 m) 0.6km ↑ 85m ↓ 5m **0:20 Mačacia** (465 m) 5.2km ↑ 210m ↓ 250m **1:30 Monica, sedlo** (425 m) 5km ↑ 215m ↓ 70m **1:20 Pohanský hrad** (570 m) 3.6km ↑ 20m ↓ 370m **1:00 Hajnáčka** (220 m) 0.5km ↑ 20m ↓ 0m **0:10 Hajnáčka, odbočka na hrad** (240 m) 0.5km ↑ 75m ↓ 0m **0:15 Hajnáčka, hrad** (315 m) 0.5km ↑ 0m ↓ 75m **0:10 Hajnáčka, odbočka na hrad** (240 m) 0.5km ↑ 0m ↓ 20m **0:10 Hajnáčka** (220 m) - **celkom /5,40 - 6,40 hod./**

Charakteristika:

Hrad Šomoška. Veľmi pekne zachovaná zrúcanina hradu Šomoška stojí na nevysokom úvrší nad obcou Šiatorská Bukovinka v tesnej blízkosti slovensko-maďarskej hranice. K hradu vedie pôsobivý náučný chodník s hájmi, umelými jazierkami a unikátnymi útvarmi z lávových hornín. Najkrajším z týchto útvarov je tzv. Kamenný vodopád pozostávajúci z pravidelných šesťbokých čadičových stĺpov, ktorý sa nachádza na severovýchodnej strane hradného kopca. Z podobných čadičových stĺpov bol vybudovaný i samotný hrad. K hradu Šomoška sa viaže viacero zaujímavých legiend. Jedna z nich hovorí o tom, ako istý nafúkaný šomošský pán považujúci Turkov za bezduchých trpákov, rozostaval jedného dňa na hradby slamené figuríny, zatiaľ čo skutočnú hradnú posádku poslal ku kráľovi do Zvolena. Turci, ktorí sa na jeho veľké prekvapenie nedali oklamať, vzali Šomošku útokom, samolúbeho hradného pána zabil a jediného neslameného obrancu, ktorý v pevnosti zostal, učinili svojim dvorným bláznom. Uhorskí mocipáni si potom konečne uvedomili, že tureckú hrozbu neradno nijakým spôsobom podceňovať.

Hrad Hajnáčka. Na oblom zalesnenom čadičovom vršku priamo uprostred obce Hajnáčka čnejú z hustej zelene zvyšky rovnomenného hradu. Gotická pevnosť z polovice 13. storočia bola postavená na obranu krajiny pred vonkajšími nepriateľmi ako boli Tatári či Turci. Svoju funkciu plnila viac-menej úspešne, hoc dva razy nakrátko padla do rúk druhým menovaným. Definitívnu skazu Hajnáčky paradoxne nemal na svedomí nijaký dobyvateľ, lež požiar vypuknúvši začiatkom 18. storočia. Po tomto požiari už hrad nebol obnovený a schátral. Do dnešných dní sa z neho zachovali len skromné zvyšky. Nápadnejšia je v podstate iba ťažšie prístupná horná časť pevnosti, ostatné fragmenty do veľkej miery splyývajú s čadičovým bralom. Tejto skutočnosti napomáha i fakt, že hrad bol už od svojho vzniku architektonicky výrazne spätý so skalou, do ktorej boli dokonca vytesané i niektoré schodišťa. Na jednom mieste sa takéto schodište nachádza dodnes. Z vrcholu hradného brala, ktoré je mimochodom vyhlásené i za prírodnú rezerváciu, sa návštevníkom otvára krásny výhľad do okolia.

Stúpanie /klesanie trasy: 700/915 m

Dĺžka trasy: 18,8 km

Náročnosť: Stredne náročná túra.

Termín: 28. marca

Deň s Horcom spojený s návštevou hradiska Kostolec – Ducové a hradu Tematín

Poloha: Považský Inovec – Nízky Inovec

Východiskový bod: Lúka 200 m. n. m.,

Cieľový bod: Bezovec 520 m .n. m.

Časový rozvrh:

Lúka (170 m) 6.2km ↑ 430m ↓ 20m **1:50 Tematín** (580 m) 3.7km ↑ 180m ↓ 145m **1:05 Šport chata** (615 m) 0.5km ↑ 0m ↓ 35m **0:10 Bezovec** (580 m) 0.8km ↑ 0m ↓ 60m **0:15 Bezovec, bus.** (520 m) – **celkom /3,20 - 4 hod./**

Charakteristika:

Lúka:

Obec sa spomína v roku 1246, patrila panstvu Tematín. Kaštieľ v ranobarokovom slohu, postavený v roku 1674 na spôsob renesančných pevnostných kaštieľov, v polovici 18. storočia barokovo upravený. Po renovácii adaptovaný na školské a rekreačné zariadenie. V parku samostatne stojaca kaplnka z 18. storočia

Tematínske vrchy:

Národná prírodná rezervácia, vyhlásená v roku 1976 na výmere 60 ha. Ochrana krajinársky významného územia so zachovanými stepnými a lesostepnými spoločenstvami. Dochádza tu k zmiešaniu teplomilných druhov so západokarpatskými druhmi. Ide o lokalitu s výskytom vzácných a chránených druhov rastlín a živočíchov.

Tematín:

Zrúcaniny hradu vybudovaného na temene rázsochy Považského Inovca. Strážny a signalizačný hrad je písomne doložený z roku 1270, bol súčasťou ochrany severozápadných priesmykov Uhorska. Patril kráľovi, v roku 1368 ho kráľ Ľudovít I. daroval ho svojmu čašníkovi Mikulášovi, vlastnili ho aj Thurzovci, v roku 1710 ho cisárske vojská spustošili. Hrad bol strediskom panstva Tematín. Jadrom hradu bol hradný palác a mohutná hranolovitá bašta, obohnaná hradným múrom so vstupnou gotickou bránou.

Bezovec 743 m n. m.:

Vrch v strednej časti Považského Inovca, z ktorého je pekný výhľad na hrebeň Bielych Karpát, Považie a do Dolnonitrianskej kotliny. Pod vrcholom Bezovca je vybudované rovnomenné najznámejšie turisticko – športové centrum, ktoré poskytuje dobré podmienky na bežecké a zjazdové lyžovanie.

Hradisko Ducové-Kostolec:

Tvorí zďaleka viditeľný, do vážskej nivy s prevýšením 70-80 m vyčnievajúci vápencovo-dolomitický ostroh medzi obcami Ducové a Hubina, priamo nad cestou z Piešťan do Beckova. Na vrchole Kostolca je plošina s rozlohou cca 0,75 ha, obohnaná zo severnej strany mohutným šijovým valom pochádzajúcim z mladšej doby bronzovej. Pozdĺž vonkajšej strany valu bola široká priekopa. Priaznivú terénnu konfiguráciu o situovaním priamo nad riečnou nivou využili predstavitelia slovanskej elity v 9. storočí na vybudovanie sídla - dvorca s lichobežníkovým pôdorysom s veľkosťou cca 0,5 ha.

Stúpanie/klesanie trasy: 610/260 m

Dĺžka trasy: 11,2 km

Náročnosť: Stredne náročná túra.

Termín: 18. apríla

Prielom Hornádu, Kláštorská roklina, Tomášovský výhľad

Poloha: Slovenský raj

Východiskový bod: Podlesok 550 m n. m.

Cieľový bod: Čingov 495 m n. m.

Časový rozvrh:

Podlesok 180 m – Hrdlo Hornádu 533 m (15 min.) – Kláštorská roklina /ústie/ (1,15 hod.) po **modrej značke** – **Kláštorisko** 830 m (55 min.) po **zelenej značke** – Kláštorská roklina /ústie/ (45 min.) po **žltej značke** – Letanovský mlyn (50 min.) po **modrej značke** – **Tomášovský výhľad** 654 m (50 min.) po **zelenej značke** - Ihla (55 min.) – **Čingov** 490 m (10 min.) po **žltej značke** – celkom (5,50 – 6,30 hod)

Charakteristika:

Slovenský raj je horské pásmo na východnom Slovensku v oblasti Spiša. Je považovaný za jednu z najkrajších prírodných oblastí Slovenska. Z geomorfologického hľadiska patrí do Spišsko-gemerského krasu a leží v severovýchodnej časti Slovenského rudohoria. Oblasti horského pásma Slovenského raja chráni Národný park Slovenský raj, ktorý je jedným z deviatich národných parkov na Slovensku. **Slovenský raj** je horské pásmo na východnom Slovensku v oblasti Spiša. Je považovaný za jednu z najkrajších prírodných oblastí Slovenska. Z geomorfologického hľadiska patrí do Spišsko-gemerského krasu a leží v severovýchodnej časti Slovenského rudohoria. Oblasti horského pásma Slovenského raja chráni Národný park Slovenský raj, ktorý je jedným z deviatich národných parkov na Slovensku.

Prielom Hornádu je približne 16 km dlhý úsek na hornom toku Hornádu od ústia Veľkej Bielej vody po Smižany. Od roku 1964 Národná prírodná rezervácia. Hornád tu vytvoril kaňonovité údolie. Oddeľuje od centrálnej časti Slovenského raja tzv. okrajové pásmo. Údolie je miestami široké iba niekoľko metrov, brehy vysoké až 150 metrov. Prielom Hornádu nebol po celej svojej dĺžke vôbec priechodný až do roku 1974, keď sa ukončila výstavba chodníka Horskej služby. Tým sa sprístupnil jeden z najatraktívnejších turistických chodníkov v Slovenskom raji.

Kláštorská roklina Krátka a strmá Kláštorská roklina spája dve známe a hojne navštevované oblasti Slovenského raja – Prielom Hornádu a Kláštorisko. Hoci je len pol druhého kilometra dlhá, vyznačuje sa prekvapivo veľkým množstvom vodopádov, čo jej významne pridáva na príťažlivosti. Roklina je prístupná po jednosmernom turistickom chodníku vedúcom v podstate korytom potoka – jedného z prítokov Hornádu. Na trase vyznačujúcej sa drsnejšou klímou a vlhkým vzduchom je pomerne veľa exponovaných miest, ktorých prechod zabezpečujú rôzne technické pomôcky – rebríky, stúpačky, lávky reťaze... Východiskom túr do Kláštorskej rokliny je Prielom Hornádu.

Stúpanie/klesanie: 765/815 m

Dĺžka trasy: 15,7 km

Náročnosť: Stredne náročná túra

Termín: 8.mája

Výstup na Tri koruny 982 m n. m. a Sokolicu 747 m n. m.

Poloha: Pieniny – Poľské Pieniny

Východiskový bod: Červený Kláštor 654m n. m.

Cieľový bod: chata Pieniny (Lesnica) 500 m n. m.

Časový rozvrh:

Červený Kláštor 465 m – Pieninská lávka (10 min.) – Sromowce Nižne (5 min.) – chata Tri koruny (30 min.) – sedlo Szopka 780 m (50 min.) po **žltej značke** – **Tri koruny** 982 m (30 min.) – rázcestie Kosarzyska (5 min.) – Góra Zamkova (zrúcanina Pieninského hradu) 779m (10 min.) – Czertez Góra (2,15 hod.) - **Sokolica** 747 m (30 min.) – riečny prievoz (30 min.) po **modrej značke** – Prielom Lesnického potoka (ústie) 20 min. po **červenej značke** - chata **Pieniny** 500 m (30 min.) po **modrej značke** - celkom (5,20 – 6 hod)

Charakteristika:

Pieniny

Patria medzi najkrajšie pohoria Slovenska. Ležia v Zamagurí na hranici s Poľskom. Rozprestierajú sa na ploche 100 km². Polovica z nich patrí Slovensku a druhá polovica leží na území Poľska. Pieniny nevynikajú svojou nadmorskou výškou, najvyššiu výšku dosahujú na vrchole Vysokých skaliek 1 050 m. Najznámejším vrcholom a symbolom Pienin je známe trojvršie Tri koruny, ležiace na poľskej strane pohoria. Výlet je určený pre všetkých turistov.

Tri koruny 982 m n. m.

Najvyšší a najzaujímavejší vrch vo vlastných Pieninách ležiaci v poľskej časti Pienin nad ľavým brehom Dunajca pri jeho toku prielomom. Na jeho južnej strane vytvára päť vrcholových skalných veží, ktorých steny sú okolo 100 m vysoké, podobu koruny. Z najvyššej veže Okrúhlej (Okraglica, Okrúhlica) je uchvacujúci pohľad do strmín Prielomu Dunajca. Na vrchole je vyhladková galéria pre 15 osôb, pri návale vystupujúcich sa na vyhladke možno zdržiavať iba 10 minút. Na severnom úbočí vrcholu je uprostred lesa pekná poľana Pieniny, z ktorej je tiež pekný výhľad na okolitý kraj.

Sokolica 747 m n. m.

Popri Troch korunách najpopulárnejší a najkrajší štít Pienin pri zakončení Prielomu Dunajca v takzvaných Pieninkách. Jej skalné steny klesajú kolmými zrázmi k Dunajcu, z vrcholu je úchvatný pohľad. Značované výstupové chodníky sú na niektorých úsekoch zabezpečované kotvením. Vedú zo Szczawnice a Krościenka.

Stúpanie/klesanie: 830/810 m

Dĺžka trasy: 14,9 km

Náročnosť: Stredne náročná túra

Termín: 9. mája

Spišská Magura, chodník korunami stromov, Bachledova dolina

Poloha: Spišská Magura

Východiskový bod: Ždiar /Tatra/ 896 m n. m.

Cieľový bod: Ždiar /Bachledova dolina/ 830 m n. m.

Časový rozvrh:

Ždiar /Tatra/ 896 m – Magurka 1 196 m (1 hod.) po **červenej značke** – Slodičkovy vrch 1 166 m (30 min.) – Malá polana /chodník korunami stromov/ (30 min.) – po **modrej značke** - **Ždiar /Bachledova dolina/ 830 m (45 min.)** - celkom /2,50 – 4 hod./

Charakteristika:

Spišská Magura je flyšové pohorie a geomorfologický celok na severnom Slovensku, súčasť Podhôrno-magurskej oblasti. Spišská Magura sa delí na dva geomorfologické podcelky: Repisko na juhozápade a Veterný vrch na severe. Celok má tiež 3 časti: v Repisku je to Osturnianska brázda, v podcelku Veterný vrch potom Staroveská kotlina a Ružbašské predhorie.^[1] Hranica medzi podcelkami vedie údolím Rieky a cez Magurské sedlo. Najvyšším vrchom pohoria je Repisko (1 259 m n. m.) v juhozápadnej okrajovej časti pohoria. Hlavný hrebeň podcelku Repisko vedie po línii Repisko – Magurka – Bukovina – Smrečiny – Spádik – Magurské sedlo – Javor – Toporecké sedlo, kde nadväzuje na hlavný hrebeň podcelku Veterný vrch – Kameniarica – Riňava – Veterný vrch (najvyšší vrch rovnomenného podcelku, 1 101,2 m n. m.).

Chodník korunami stromov sa nachádza v srdci druhovo pestrých lesov Bachledovej doliny. Ukážeme Vám, v čom je príroda Spišskej Magury jedinečná. Spoločne s nami spoznáte tunajšie lesy, stanete sa súčasťou lesného života a spoznáte množstvo živočíchov a rastlín, ktoré nájdete len málokde. Trasa o dĺžke viac ako 600 m Vás prevedie druhovo pestrým lesom, kde na Vás čakajú rôzne prekvapenia a poučenia. Maximálna výška chodníka nad zemou je 24 metrov a očarí Vás i výhľad z 32 metrov vysokej veže, vďaka ktorému budete mať ako na dlani štýty Belianskych Tatier, unikátnu scenériu Pienin i malebné Zamagurie. Súčasťou chodníka sú informačné tabule, z ktorých sa dozviete zaujímavé informácie o faune, flóre a živote miestnych lesov, ich ochrane i ničivej sile počasia. Počas vašej cesty po Chodníku korunami stromov sa môžete zastaviť na dvoch adrenalínových zastávkach. Nielen deti si tu môžu vyskúšať udržanie rovnováhy v priehľade, ktorý pod sebou odhaľuje zdanlivo nebezpečnú priepasť. Všetky atrakcie sú samozrejme maximálne zabezpečené. Na vrchole 32 metrov vysokej veže vás prekvapí adrenalínový pohľad nadol cez pochôdznu sieť. Zábavnú jazdu zažijete na 67 m dlhom suchom tobogane, ktorý vašu cestu dole skráti na pár sekúnd. Tobogan je v zimnej sezóne mimo prevádzky.

Stúpanie/klesanie: 385/430 m

Dĺžka trasy: 9,7 km

Náročnosť: Nenáročná túra

Termín: 10. mája

Prechod hrebeňom Vysokých Javorníkov

Poloha: Javorníky

Východiskový bod: Štiavnik /Ráztoka/ 595 m n. m.

Cieľový bod: Pod Kohútkou 915 m n. m.

Časový rozvrh:

Štiavnik/Ráztoka/ 595 m – Bútorky 982 m (2,15 hod.) po **zelenej značke** - Veľký Javorník sedlo 1 060 m (15 min.) – **Veľký Javorník 1 072 m (15 min.)** – sedlo Gažov 1 030 m (15 min.) - **Stratenec 1 013 m (30 min.)** – Bukovina 990 m (20 m) – Malý Javorník 1 019 m (25 min.) – Frňovské sedlo 937 m (30 min.) – Pod Stolečným 930 m (40 min.) – Portáž /hotel/ 930 m (15 min.) – **Pod Kohútkou/ parkovisko/ (15 min.)** po **červenej značke** – celkom /5,30 – 6,30 hod./

Charakteristika:

Javorníky sú súčasťou vonkajších Západných Karpát. Rozprestierajú sa severozápade Slovenska. Javorníky predstavujú mäkkou modelovaný reliéf s mnohými odlesnenými svahmi a plochými chrbtami, ktoré poskytujú zaujímavé výhľady na okolitú krajinu. Trasu by sme mohli nazvať slnečnou. Jej veľká časť vedie po otvorenom hrebeni Javorníkov s mnohými ďalekými a peknými odpočinkovými miestami. Túra je určená pre všetkých turistov.

Vrch Stratenec vypínajúci sa do výšky 1055 m n. m. je najzápadnejším vrchom pohoria Javorníky. Leží v blízkosti slovensko-českej hranice, na katastrálnom pomedzí obcí Papradno a Makov. Na jeho vrchole sa veží drevená turistická rozhľadňa, z ktorej sa naskytajú krásne výhľady na slovenskú i českú (moravskú) stranu. V blízkosti rozhľadne sa nachádza pamätník padlých osloboditeľov v podobe troch zdobených betónových krížov, a tiež prístrešok so stolom a lavicami.

Veľký Javorník - 1071,5 m n. m. Najvyšším vrchom známeho severoslovenského pohoria Javorníky je vrch Veľký Javorník (1071,5 m n. m.) ležiaci v blízkosti slovensko-českej štátnej hranice, na pomedzí katastrov Makova a Papradna. Na severovýchodnom svahu tohto vrchu sa rozkladá najstaršia prírodná rezervácia na Kysuciach, rezervácia Veľký Javorník. Predmetom ochrany rezervácie sú vzácne lesné spoločenstvá pralesovitého charakteru. Na vrch Veľký Javorník vedie viacero turistických chodníkov. Východiskom túr je zväčša obec Papradno (časť Podjavorník) alebo obec Makov.

Stúpanie/klesanie: 810/525 m

Dĺžka trasy: 18,4 km

Náročnosť: Stredne náročná túra

Termín: 6. júna

Cyklotúra okolo Neusiedlerského jazera

Hlavná cyklotrasa vedúca okolo celého Neusiedler See má označenie B10 a je dlhá 132 km. Skrátiť si ju môžete kompou medzi mestami Morbich am See a Illmitz. Trajekt z Mörbischu do Illmitzu premáva v sezóne (1. máj až 30. september) od 9:30 do 17:30 každú celú hodinu, v prípade potreby aj každú polhodinu. Cena lístka pre dospelého je 7 €, za dieťa vo veku 6-14 rokov zaplatíte 4 € (ceny aktuálne v roku 2018).

Poloha: Neusiedler See /Rakúsko/

Východiskový bod: Purbach am Neusiedler See

Cieľový bod: Purbach am Neusiedler See

Časový rozvrh:

Purbach Am Neusiedler See - Oggau /17,6 km/ - Morbisch Am See /9,2 km/ - prevoz kompou – Illmitz /4 km/ - Podersdorf Am See /12,7 km/ - Weiden Am See /8 km/ - Neusiedl Am See /2,2 km/ - Jois /5,3 km/ - **Purbach Am Neusiedler See** /9,3 km/ po **cyklotrase B10 - celkom /68,3 km/**

Užitočné informácie:

Trajekt (krátka trasa): Morbisch – Illmitz

Profil cyklotrasy: rovina

Povrch cyklotrasy: asfalt (90 %), poľná cesta (10 %)

Náročnosť: Stredne náročná cyklotúra.

Pre pešiakov: 15 km túra do mestečka Donnerskirchen. Je tam vyhládka Kirchberg.

Termín: 20. júna

Výstup na Ornak 1 854 m n. m.

Popis trasy:

Kiry 910 m - Dolina Kościeliska - Hala Ornak 1 100 m po **zelenej značke** - Iwaniacka Przeleż 1 459 m po **žltej značke** – Ornak 1 854 m - Siwa Przeleż 1 812 m po **zelenej značke** - Dolina Starorobociańska po **čiernej značke** - Starorobociański Potok - Dolina Chocholowska - Polana Huciska - Siwa Polana po **zelenej značke** – celkom /7,15 – 8 hod./.

Charakteristika:

Dolina Koscieliska je jednou z hlavných a najnavštevovanejších dolín Poľských Západných Tatier. Je dlhá asi 9 km a pokrýva plochu 35 km². Má niekoľko bočných vetiev, ako sú Dolina Miętusia, Dolina Tomanowa, Dolina Pyszniańska (Pyszna). Začína pod Ornakom a ústí v osade Kiry, ktorá je známym východiskovým bodom pre turistiku do poľskej časti Západných Tatier. Dolina tvorí dlhú a hlbokú skalnú roklinu, ktorej steny v troch miestach vytvárajú tzv. bramy (brány) - Brama Kantaka, Brama Kraszewskiego a Brama Raptawicka. V doline možno obdivovať okolité skalné steny, Koscieliski Potok, ale aj rozhľady do okolia. Z doliny je dobre viditeľná Bystrá, najvyšší vrchol Západných Tatier. V doline je viacero veľmi populárnych a prístupných jaskýň, ako sú Jaskinia Mroźna, Smocza Jama, Jaskinia Mylna a Jaskinia Raptawicka. V minulosti sa v doline ťažilo striebro, meď a antimón, od 18. storočia prevažne železná ruda. **Hala Ornak** (1 100 m n.m.) je veľká turistická chata, ktorá bola vybudovaná na Małej Polance Ornaczańskiej, v horní časti Doliny Kościeliska, na mieste bývalej Hali Ornak. Chata bola postavená v rokoch 1947-1948 v zakopanskom stavebnom štýle, ako náhrada za Halu Pyszniańsku, ktorú počas 2. svetovej vojny vypálili Nemci. Chata je obklopená lesmi, ktoré patria do prísne chránenej oblasti. Súčasťou chaty je samoobslužná reštaurácia. Chata je zovretá mohutnými vápencovými značne krasovými masívmi vrcholov Temniak a Kominiarski Wierch. Od chaty vedie viacero chodníkov na hrebeň Červených vrchov, pod Kominiarski Wierch, ako aj k krásnemu plesu Smreczyński Staw.

Ornak (1854 m. n. m.) je bočnou severnou vetvou hlavného hrebeňa Západných Tatier, na ktorý sa napája v Gáborovom sedle, medzi Bystrou a Klinom. Je tvorený premennými horninami žuly, jeho vrchol a časť hôr na severnej strane je tvorená kremeňovým pieskovcom. Chrbát Ornaku má viacero vrcholov: vrchol Czuba (1 840 m. n. m.), Zadný Ornak (1 867 m. n. m.) a Ornak (1 854 m. n. m.). Západnú časť chrbta Ornaku tvoria žľaby. Hrebeň Ornaku je dlhý, nezalesnený, trávnatý a turistom ponúka krásne a ďaleké rozhľady na okolité vrcholy poľských aj slovenských Západných Tatier a do okolitých dolín. V okolí chrbta Ornaku je možné nájsť pozostatky banskej činnosti z 15. storočia, pričom ťažili sa tu železné kovy.

Dolina Chocholowska je najväčšou a najdlhšou dolinou poľských Tatier. Má dĺžku približne 10 km. V jej spodnej časti sa nachádzajú hlboké rokliny (v dĺžke 4 km). Tvoria ju dva kaňonovité prielomy Nižnia Brama Chocholowska a Wyżnia Brama Chocholowska. Hlavným východiskovým bodom pri návštevu doliny je Siwa Polana. Dolinou tečie Potok Chocholowski, ktorý dodáva doline fenomén krasu. Nachádza sa tu viacero krasových jaskýň, ktoré však nie sú vhodné na obhliadku. V doline je vybudovaná Chocholowska chata, v blízkosti ktorej vedie turistická trasa vychádzky pápeža Jána Pavla II, ktorá je tiež označovaná ako pápežova cesta.

Stúpanie/klesanie trasy: 1 032/1 050 m

Dĺžka trasy: 22 km

Náročnosť: Náročná túra.

Termín: 11. júla

Veľkou studenou dolinou na Zbojnícku chatu /trasa A/

Poloha: Vysoké Tatry

Východiskový bod: Starý Smokovec 995 m n. m.

Cieľový bod: Starý Smokovec 995 m n. m.

Časový rozvrh:

Starý Smokovec 995 m – Hrebienok 1 285 m (45 min.) po **zelenej značke** – Starolesnianska poľana (15 min.) po **červenej značke** - **Zbojnícka chata** 1 960 (2,30 hod.) po **modrej značke** - Starolesnianska poľana (1,55 hod.) po **modrej značke** – **Hrebienok** 1285 m (15 min.) po **červenej značke** – **Starý Smokovec** 995 m (30 min.) po **zelenej značke** – celkom / **6,25 – 7 hod./**

Charakteristika:

Hrebienok je turistické stredisko nachádzajúce sa nad Starým Smokovcom na úpätí Slavkovského štítu v nadmorskej výške 1 285 m n. m. Vznik Hrebienka ako turistického centra súvisí s rozvojom turizmu vo Vysokých Tatrách v druhej polovici 19. storočia. Starý Smokovec, ktorému bol v tom čase udelený štatút kúpeľného mesta priťahoval turistov, ktorí si toto miesto obľúbili. Počiatky výstavby na Hrebienku sa viažu na stavbu Bilíkovej chaty, ktorá stála na jeho severovýchodnom úbočí. V roku 1894 bola vybudovaná popri turistickom chodníku cesta s tvrdým povrchom. Pozemná lanová dráha zo Starého Smokovca vybudovaná v roku 1908 podnietila výstavbu hotela Hrebienok v roku 1928. S výstavbou cvičných lúk a zjazdoviek pri hoteli sa začalo v roku 1930. V roku 1956 bol na slalomovej lúke vybudovaný 750 m dlhý lyžiarsky vleč na Slavkovskú vyhladku a v roku 1968 rozhodcovské veže. K elektrickému osvetleniu sánkarskej dráhy došlo v roku 1959.

Veľká Studená dolina je dolina na južnej strane Vysokých Tatier. Je druhou odnožou severozápadného cípu Studenej doliny. Tiahne sa od Starolesnianskej poľany severozápadným smerom a v závere západným smerom k hlavnému hrebeňu Vysokých Tatier. Má dĺžku približne 5,5 km. Jej najväčšia šírka presahuje 2 km, plocha 29,8 km².

Zbojnícka chata je vysokohorská chata s celoročnou prevádzkou v závere Veľkej Studenej doliny v Tatrách. V súčasnosti poskytuje ubytovanie pre 16 osôb v spoločnej nocľahárni, vhodnej i na dlhšie pobyty. K dispozícii je kuchynka s plynovým varičom, úžitková voda a sušiareň, WC je mimo chaty. Zariadenie ponúka i stravu, pripravovanú priamo na chate. Pre návštevníkov je prístupná terasa s výhľadom do doliny, v zime a nevhodnom počasí poteší posedenie pri krbe. Pre aktívnych turistov je k dispozícii ľahká i náročná turistika, horolezectvo a lyžovanie s inštruktormi.

Stúpanie/klesanie: 1 095/1 095 m

Dĺžka trasy: 17,8 km

Náročnosť: Stredne túra

Termín: 8. augusta

Výstup na Východnú Vysokú /trasa B/

Poloha: Vysoké Tatry

Východiskový bod: Tatranská Polianka 995 m n. m.

Cieľový bod: Starý Smokovec 995 m n. m.

Časový rozvrh:

Tatranská Polianka 995 m – Velický most 1 304 m (1 hod.) – Sliezsky dom 1 670 m (1 hod.) – Poľský hrebeň 2 200 m (2 hod.) po **zelenej značke** – **Východná Vysoká** 2 429 m (45 min) po **žltej značke** – Poľský hrebeň 2 200 m (30 min.) po **žltej značke** - sedlo Prielom 2 290 m (30 min) – Zbojnícka chata 1 960 m (1 hod.) – Rainerova chata 1 300 m (2 hod.) po **modrej značke** – **Hrebienok** 1285 m (30 min.) po **červenej značke** – **Starý Smokovec** 1 010 m (30 min.) po **zelenej značke** - celkom (**9,50 – 10,30 hod.**)

Charakteristika:

Poľský hrebeň - 2200 m n. m.

Medzi hojne navštevované horské sedlá Vysokých Tatier možno zaradiť i sedlo Poľský hrebeň nachádzajúce sa v tatranskom hlavnom hrebene medzi Velickým štítom a Východnou Vysokou. Z tohto sedla sa návštevníkovi otvára krásny výhľad nielen na spomínané končiare, ale i do Velickej doliny či na Zamrznuté pleso. Východiskom túr na Poľský hrebeň môže byť Tatranská Polianka alebo Lysá Poľana, odtiaľ sem vedú značené turistické chodníky. Zdatnejší turisti sa môžu z hrebeňa vydať po značenej trase na vrchol Východnej Vysokej, z ktorej sa im naskytne výhľad považovaný za azda najkrajší v celých Vysokých Tatrách.

Východná Vysoká - 2428,6 m n. m.

Východná Vysoká je mohutná skalná pyramída v hlavnom hrebene Vysokých Tatier. Niekedy sa označuje aj ako Malá Vysoká. Vedie k nej značený turistický chodník z neďalekého sedla Poľský hrebeň, na ktoré sa možno najjednoduchšie dostať z Tatranskej Polianky či z Lysej Poľany. Výstup na Východnú Vysokú je vďaka strhujúcej vysokohorskej prírode, s akou sa u nás okrem Tatier nikde inde nestretáme, vskutkom nezabudnuteľným zážitkom. Čerešničkou na torte je potom výhľad z vrcholu považovaný za jeden z najkrajších – ak nie vôbec najkrajší – v celom národnom parku. Z Východnej Vysokej možno vidieť celé Vysoké Tatry vrátane najvyšších a najznámejších štítov ako je Gerlach, Koruna Tatier s Vysokou, Rysy či Lomnický štít.

Stúpanie/klesanie: 1 689/1 689 m

Dĺžka trasy: 21,6 km

Náročnosť: Náročná túra

Termín: 8. augusta

Výstup na Východnú Vysokú /trasa C/

Poloha: Vysoké Tatry

Východiskový bod: Tatranská Polianka 995 m n. m.

Cieľový bod: Starý Smokovec 995 m n. m.

Časový rozvrh:

Tatranská Polianka 995 m – Velický most 1 304 m (1 hod.) – Sliezsky dom 1 670 m (1 hod.) – Poľský hrebeň 2 200 m (2 hod.) po **zelenej značke** – **Východná Vysoká** 2 429 m (45 min) po **žltej značke** – Poľský hrebeň 2 200 m (30 min.) po **žltej značke** – Sliezsky dom 1 670 m (1, 30 hod.) – Velická poľana (15 min.) po **zelenej značke** – **Starý Smokovec** 995 m (1,35 hod.) po **žltej značke** - celkom **(8,20 – 9 hod.)**

Charakteristika:

Poľský hrebeň - 2200 m n. m.

Medzi hojne navštevované horské sedlá Vysokých Tatier možno zaradiť i sedlo Poľský hrebeň nachádzajúce sa v tatranskom hlavnom hrebeni medzi Velickým štítom a Východnou Vysokou. Z tohto sedla sa návštevníkovi otvára krásny výhľad nielen na spomínané končiare, ale i do Velickej doliny či na Zamrznuté pleso. Východiskom túr na Poľský hrebeň môže byť Tatranská Polianka alebo Lysá Poľana, odtiaľ sem vedú značené turistické chodníky. Zdatnejší turisti sa môžu z hrebeňa vydať po značenej trase na vrchol Východnej Vysokej, z ktorej sa im naskytne výhľad považovaný za azda najkrajší v celých Vysokých Tatrách.

Východná Vysoká - 2428,6 m n. m.

Východná Vysoká je mohutná skalná pyramída v hlavnom hrebeni Vysokých Tatier. Niekedy sa označuje aj ako Malá Vysoká. Vedie k nej značený turistický chodník z neďalekého sedla Poľský hrebeň, na ktoré sa možno najjednoduchšie dostať z Tatranskej Polianky či z Lysej Poľany. Výstup na Východnú Vysokú je vďaka strhujúcej vysokohorskej prírode, s akou sa u nás okrem Tatier nikde inde nestretáme, vskutku nezabudnuteľným zážitkom. Čerešničkou na torte je potom výhľad z vrcholu považovaný za jeden z najkrajších – ak nie vôbec najkrajší – v celom národnom parku. Z Východnej Vysokej možno vidieť celé Vysoké Tatry vrátane najvyšších a najznámejších štítov ako je Gerlach, Koruna Tatier s Vysokou, Rysy či Lomnický štít.

Stúpanie/klesanie: 1 459/1 459 m

Dĺžka trasy: 19,1 km

Náročnosť: Náročná túra

Termín: 8. augusta

Feratou HZS na Martinské hole

Poloha: Lúčanská Mala Fatra /Martinské hole/

Východiskový bod: Martin /Stráne/ 420 m n. m.

Cieľový bod: Strečno /parkovisko/ 365 m n. m.

Časový rozvrh:

Martin/Stráne/ 420 m n. m. – Ferata HZS /Pod vodopádmí/ (1,30 hod.) – Ráztoka (1 hod.) po **červenej značke** – Martinské hole /chaty/ (20 min.) po **modrej značke** – **Krížava** /vysielač/ 1 456 m (40 min.) po **žltej značke** – Pod Krížavou (15 min.) – **Minčol** 1 364 m (1 hod.) – Saračnický (1, 05 hod.) – sedlo Javorina 968 m (15 min.) – sedlo Rakytie 708 m (30 min) – **Strečno** 365 m (1 hod.) - celkom / **7,45 – 8,30 hod./**

Charakteristika:

Via ferrata Martinské hole

Latinským slovným spojením „via ferrata“ (zaistená cesta) sa obyčajne označuje cesta v náročnom horskom teréne, ktorá je zabezpečená reťazami, lanami, stúpačkami, rebríkmi a inými pomôckami umožňujúcimi jej zvládanie. Na Slovensku máme viacero turistických trás so zabezpečením podobného charakteru, prvá skutočná „ferrata“ zrovnateľná s trasami v rakúskych či talianskych Alpách bola však vybudovaná až v roku 2013 v Lúčanskej Malej Fatre. Takzvaná Ferrata HZS (Horskej záchranej služby) vedie z mesta Martin (časť Stráne) k chatám v rekreačnom stredisku Martinské hole (Martinky). Cesta prechádzajúca kaňonom Pivovarského potoka je jednosmerná a v istom bode sa vetví, ponúkajúc návštevníkom možnosť vybrať si ľahší (B) alebo náročnejší (C) variant výstupu. Oba varianty sa neskôr opäť spoja. Fatranská ferrata, či už zvolíme B alebo C variant, predstavuje skutočnú divočinu. Strmé skaly, vodopády, z ktorých najvyšší meria až 30 m, ale i oddychové miesta, na ktorých návštevník naberie aspoň trochu stratených síl, to všetko sľubuje zážitok vskutku neopakovateľný.

Krížava (1 456,7 m) je nevýrazný hôľnatý vrchol na hlavnom hrebeni Lúčanskej Malej Fatry. Medzi výškovo podobnými vrcholmi Martinských hólí je ľahko rozpoznateľný podľa vysielača na svojom vrchole. Vrchol Krížavy leží v najatraktívnejšej lúčnatej časti hrebeňa so stálymi výhľadmi. Z juhu susedí s najvyšším vrchom Lúčanskej Malej Fatry, podľa ktorého dostalo pohorie meno – Veľkou lúkou (1 475,5 m). Severne sa nachádza kóta Zázrivá (1 394 m) a už osamotene sa týčiaci Minčol (1 363,9 m).

Minčol - 1364 m n. m.

Jedným zo zaujímavých vrcholov hlavného hrebeňa Lúčanskej Malej Fatry je vrch Minčol. Kopec s kovovým dvojkřížom na vrchole a bohatými porastmi čučoriedok je vynikajúcim vyhlídkovým bodom, a to i napriek tomu, že v rámci Malej Fatry nepatrí ku ktovieakým veľikánom. Možno odtiaľto obdivovať mestá Žilinu a Martin, Žilinskú a Turčiansku kotlinu, a tiež Malú a Veľkú Fatru. Za priaznivého počasia dovidieť až na Vysoké Tatry či vysielač Javorina nad Starou Turou. Okolie vrchu Minčol sa počas 2. svetovej vojny stalo dejiskom urputných bojov. Na tunajších svahoch sú dodnes viditeľné pozostatky zákopov. Nachádza sa tu i voľne prístupná expozícia zbraní, ktoré sa podieľali na ostreľovaní nemeckých pozícií v Žilinskej kotline a na oslobodení Žiliny, ku ktorému došlo koncom vojny.

Stúpanie/klesanie: 1 253/1 388m

Dĺžka trasy: 19,5 km

Náročnosť: Náročná túra

Termín: 29. augusta

Výstup na Fabovu hoľu 1 439 m n. m.

Poloha: Veporské vrchy,

Východiskový bod: Sedlo Zbojská 730 m n. m.

Cieľový bod: Polomka 585 m n. m.

Časový rozvrh:

Sedlo Zbojská (730 m) 1km 30m 30m 0:15 Zbojská, vlak (730 m) 4km 440m 28m 1:30 Kučelach (1142 m)

 1.9km 269m 11m 0:50 Tri kopce (1400 m) 0.4km 39m 0m 0:10 **Fabova hoľa** (1439 m) - **Polomka** 585 m po **zelenej značke** – celkom /5,40 – 6,30 hod./

Charakteristika:

Geomorfologický podcelok Fabova hoľa je najvyšším vrcholom Veporských vrchov. Najvyššie časti masívu Fabovej hole tvoria biotické granodiority, v strednej časti prevažujú kryštálické horniny. Pekná a zaujímavá trasa. Okrem pastvín nad sedlom Zbojská, vedie hlbokými lesmi s bohatstvom vysokej a čiernej zveri.

Sedlo Zbojská 726 m n. m.:

Je horské sedlo v hlavnom hrebeni Veporských vrchov, medzi Bánovom (1 038,8 m n. m.) a Fabovou hoľou (1 438,8 m n. m.). Oddeľuje podcelky Fabova hoľa na severe a Balocké vrchy na juhu. Južné svahy sú pramennou oblasťou Furmanca, patriaceho do povodia Rimavy, severne od sedla pramení Rohozná. Sedlom prechádza hranica medzi povodím Hrona a povodím Slanej. Južne od sedla prebieha dolina Furmanec, severozápadne od sedla sa rozprestiera Breznianska kotlina. Ďalšia hranica prechádzajúca sedlom je administratívna - medzi okresmi Brezno a Rimavská Sobota. Vedie ním významná spojnica - cesta I/72 (predtým II/530) a železničná trať Brezno - Jesenské, ktoré spájajú Horehronie s Gemerom medzi Pohronskou Polhorou a Tisovcom. Sedlom tiež prechádza červeno-značovaná Rudná magistrála zo sedla Bánovo na Fabovu hoľu (1 438,8 m n. m.). V sedle je autobusová zastávka, pod sedlom železničná zastávka. Južne od sedla ležia rekreačné osady Pod Dielom a Bánovo, severne od neho rekreačná osada Predné Kopačno (Predkopačno). Priamo v sedle stojí areál Zbojníckeho dvora (Salaš Zbojská), ktorý ponúka stravovanie, ubytovanie, predaj syrov a Turisticko-informačné centrum.

Fabova hoľa 1 439 m n. m.:

Najvyšší vrch vo Veporských vrchoch. Vrchol je bez výhľadu, porastený smrekovým lesom. Na južnom predvrchole rastú limby. Celá oblasť sa vyznačuje bohatstvom vysokej a čiernej zveri. Dôležitá križovatka turistických trás. Prírodná rezervácia, vyhlásená v roku 1988 na výmere 269 ha. Ochrana lesných spoločenstiev najvyšších polôh Veporských vrchov, so vzácnymi druhmi flóry a fauny.

Stúpanie/klesanie trasy: 863/1 008 m **Dĺžka trasy:** 18,9 km **Náročnosť:** Stredne náročná túra. **Termín:** 19. septembra

Z Bratislavy do Marianky cez Kamzík

Poloha: Malé Karpaty

Východiskový bod: Bratislava 180 m n. m.

Cieľový bod: Marianka 220 m n. m.

Časový rozvrh:

Bratislava /Kramáre/ 180 m – Železná studnička (15 min.) – **Kamzík** 439 m (45 min.) – Pod Chlmcom (20 min.) – Spariská (40 min.) - Vypálenisko po **červenej značke** /Štefánikovej magistrále/ - Pánová lúka (20 min.) – Malý Slavín (20 min.) - Malinský vrch 424 m (20 min.) po **žltej značke** – **Marianka** 220 m (55 min.) po **modrej značke** – celkom (4 – 4,30 hod)

Charakteristika:

Kamzík - 439 m n. m.

Bukovými lesmi porastený malokarpatský vrch Kamzík vypínajúci sa nad Bratislavou je obľúbeným oddychovým miestom vhodným na pešie túry i cykloturistiku. Jeho názov pochádza pravdepodobne z nemeckého Gensenberg – Vrch divých kôz, podľa zatúlaných mestských kôz, ktoré sa v minulosti rady zdržiavali na jeho úbočiach. Na vrchole Kamzíka sa týči takmer 200 m vysoká televízna veža, ktorá je najvyššou stavbou v Bratislave, a zároveň najvyššou vežou na celom Slovensku. Na tejto veži sa vo výške 70 m nachádza vyhladková plošina, na ktorú sa možno vyviezť výťahom, a z ktorej sa otvára krásny výhľad na mesto a široké okolie. Na vrchu Kamzík okrem toho funguje niekoľko športovísk, ubytovacích a stravovacích zariadení. Vedú sem značené turistické chodníky z Lamača, z Devína cez Devínsku Kobylu a Slavín či z hlavnej železničnej stanice cez Kolibu. Okrem toho tiež asfaltová cesta vedúca cez Kolibu, a tiež lanovky z Koliby a zo Železnej studienky.

Pútnické miesto Marianka

Na úpätí Malých Karpát v južnej časti Záhoria sa krčí nevelká obec Marianka, ktorá je známa najmä tým, že sa tu nachádza významné pútnické miesto považované za najstaršie nielen na Slovensku, ale i v celom bývalom Uhorsku. Jeho tradícia siaha do 14. storočia a ročne ho navštevujú tisícky ľudí zo Slovenska i okolitých krajín. Nejde pritom len o pútnikov, vďaka krásnej prírode, hodnotným kultúrnym pamiatkam a zaujímavej histórii sa tu zastavuje i mnoho bežných turistov. K Marianke sa viaže zaujímavá legenda o tom, ako istý pustovník vytesal v dávnych dobách z dreva sošku Panny Márie, ktorú v čase nepokojov ukryl do búrľavého stromu. Keď sa o niekoľko desaťročí miestnemu zbojníkovi narodili ťažko postihnuté deti, sľúbil, že sa dá na pokánie a svoj život napraví. Nato sa mu vo sne zjavila Božia Matka a ukázala mu miesto, kde má nájsť sošku a vykopať prameň, v ktorom keď okúpe svoje deti, vyzdravejú. Tak sa i stalo. Oná drevená soška je dnes umiestnená v Bazilike Narodenia Panny Márie v Marianke, ktorá – nakoľko bola postavená v 14. storočí – je najstarším mariánskym kostolom v strednej Európe. Pri bazilike sa nachádza starý kláštor, ktorý slúži ako pútnický dom. V lese vedľa tohto komplexu sa rozprestiera tzv. Mariánske údolie s lurdskou jaskyňou, kalváriou doplnenou kolekciou sôch v životnej veľkosti a oným legendárnym zázračným prameňom s rotundovou Kapinkou Svätej studne.

Stúpanie/klesanie: 570/585 m

Dĺžka trasy: 15 km

Náročnosť: Stredne náročná túra

Termín: 10. októbra

Výstup na Veľký Lopeník 911 m n. m.

Poloha: Biele Karpaty,

Východiskový bod: Mikulčin vrch 785 m n. m.

Cieľový bod: Mikulčin vrch 785 m n. m

Časový rozvrh:

Mikulčin vrch (CZ) (785 m) 1.2km 15m 110m **0:20** **Lopenické sedlo** (CZ) (690 m) 2.4km 175m 0m **0:45** **Pod Malým Lopeníkom** (CZ) (865 m) 1.1km 46m 0m **0:20** **Veľký Lopeník**, štátna hranica (911 m) 1.1km 0m 46m **0:15** **Pod Malým Lopeníkom** (CZ) (865 m) 3km 0m 340m **0:50** **Lopeník**, turistická chata (CZ) (525 m) 2.2km 65m 60m **0:35** **Obecní háj** (CZ) (530 m) 2.3km 65m 15m **0:35** **Lopeník** (CZ) (580 m) 2.4km 140m 30m **0:45** **Lopenické sedlo** (CZ) (690 m) 1.2km 110m 15m **0:25** **Mikulčin vrch** (CZ) (785 m) – celkom /4,50 – 5,30 hod./

Charakteristika:

Pohorie Biele Karpaty vytvára výraznú prírodnú prekážku medzi Považím a Pomoravím (ČR). Slovenské Biele Karpaty sa členia na deväť podcelkov. Cieľom túry je navštíviť najvyšší vrch Lopenickej vrchoviny a tretí najvyšší vrch Bielych Karpát Veľký Lopeník. Navrhnutá trasa prechádza veľmi zaujímavým kopaničiarskym prostredím a je naozaj veľmi atraktívna. Výlet je určený pre všetkých turistov.

Mikulčin vrch:

Letné a zimné rekreačné stredisko, známy a vyhľadávaný vrchol v hrebeni Lopenickej vrchoviny, prístupný motorovými vozidlami. Je turistickým a lyžiarskym strediskom celej oblasti s vhodnými podmienkami pre turistiku a lyžovanie. Hotel, celoročne otvorená chata a k nej patriace zrubové chaty, lyžiarske vleky, vyznačené lyžiarske trate.

Veľký Lopeník 911 m n. m.:

Tretí najvyšší vrchol Bielych Karpát a najvyšší vrch Lopenickej vrchoviny. Nachádza sa uprostred Bielych Karpát v ich hlavnom hrebeni, vrcholom prechádza štátna hranica medzi Slovenskom a Českou republikou. Horský masív je zalesnený, len miestami sú lúky a pasienky. Na južných a východných svahoch sa rozprestiera typický kopaničiarsky kraj s kopanicami roztrúsenými v dolinách potokov, patriacich k obci Nová Bošáca. Z rozhľadne Veľkého Lopeníka je kruhový výhľad s najkrajším pohľadom na juh na kopanice Novej Bošáce.

Lopeník:

Veľká, typicky kopaničiarska obec, roztrúsená na svahoch Veľkého Lopeníka a v doline potoka Hrubár. Jednotlivé samoty sa zlúčili do samostatnej obce v roku 1971. Obyvateľstvo sa zaoberalo výrobou dreveného náradia a podomovým obchodom s liečivými rastlinami. Pamiatkovo je chránená kopaničiarska usadlosť č. 141.

Stúpanie/klesanie trasy: 616/616 m

Dĺžka trasy: 16,9 km

Náročnosť: Stredne náročná túra.

Termín: 24. októbra

Výstup na Vlčinec, Sokol a Košecký hradný vrch

Poloha: Strážovské vrchy

Východiskový bod: Horná Poruba 402 m n. m.

Cieľový bod: Košecké Podhradie 350 m n. m

Časový rozvrh:

Horná Poruba 402 m – **Vlčinec** 681 m – Nad Iliavkou po **modrej značke** – osada Štyri Lipy – osada Háj po **miestnom turistickom značení** – Pod Sokolom – **Sokol** 651 m – Pod Sokolom po **žltej značke** – **Košecký hrad** – **Košecké Podhradie** 350 m po **miestnom turistickom značení** – celkom /5 hod./

Charakteristika:

Horná Poruba 402 m n. m. je obec na Slovensku v okrese Ilava. V obci rímskokatolícky kostol sv. Kataríny Alexandrijskej z roku 1830.

Vlčinec - 682 m n. m.

Zalesnený skalnatý vrch Vlčinec sa hrdo týči nad maličkou obcou Iliavka predstavujúcou odľahlú mestskú časť Ilavy. Kopec stojí samostatne sťa osamelý vlk, lákajúc turistov nevelkou výškou, originálnym vzorením a prísľubom čarovných výhľadov na okolité vrchy Strážovských vrchov. Úpätím Vlčinca vedie značkovaný turistický chodník spájajúci Iliavku a Hornú Porubu, z ktorého možno odbočiť po významovej vyhlídkovej značke až na vrchol a po jeho prekonaní sa opäť napojiť na hlavný chodník. Východiskom túr na Vlčinec je zväčša Iliavka či obec Horná Poruba.

Košecký hrad (ruiny)

Na zalesnenom vršku medzi Malým a Veľkým Košeckým Podhradím sa ukrývajú ruiny starého Košeckého hradu. V časoch stavovských nepokojov v Uhorsku plánovala skupina sprisahancov na tomto hrade uväzniť cisára Leopolda I., čo sa však onen pán dozvedel, prikázal zbúrať zlodušské dúpä do poslednej priečky. Agilné cisárske vojsko nehodlalo odvieť polovičatú prácu a pevnosť rúvalo celý rok. Súčasníkom sa z nej preto zachovalo skutočne málo – iba asi 1 m vysoké zvyšky múrov naznačujúce, kde stáli v minulosti veže a iné budovy. Napriek absencii veľkolepých hradných scenérií však Košeca rozhodne stojí za navštívenie. Prekrásne vidiecke prostredie podhradských viesok, nedotknutá príroda hradného vrchu a výhľad na široké okolie zaiste potešia všetkých, ktorí sem zavítajú.

Stúpanie/klesanie trasy: 818/883 m

Dĺžka trasy: 13,4 km

Náročnosť: Nenáročná túra.

Termín: 17. novembra

Prechod náučným chodníkom Zvonička.

Poloha: Pohronský Inovec

Východiskový bod: Nová Baňa 234 m n. m.

Cieľový bod: Nová Baňa 234 m n. m.

Časový rozvrh:

Nová Baňa, vlak (205 m) 0.7km ↑ 40m ↓ 10m **0:15** Nová Baňa, rázcestie (235 m) 1.6km ↑ 150m ↓ 30m **0:35** **Zvonička** (355 m) 1km ↑ 70m ↓ 25m **0:20** **Červená skala** (400 m) 2km ↑ 240m ↓ 15m **0:50** Háj (625 m) 1.3km ↑ 15m ↓ 120m **0:20** Predný Šarváz (520 m) 1.5km ↑ 0m ↓ 175m **0:25** Kohútovo (345 m) 1.7km ↑ 10m ↓ 135m **0:25** Nová Baňa, námestie (220 m) 0.3km ↑ 20m ↓ 5m **0:05** **Nová Baňa, rázcestie** (235 m) – **celkom / 3,15 – 4 hod./**

Charakteristika:

Mestské lesy spol. s r. o. v spolupráci s mestom Nová Baňa zrealizovali vybudovanie náučného chodníka Zvonička v Novej Bani. Náučný chodník bol zriadený za účelom získavania a prehľbovania poznatkov v rôznych oblastiach histórie, poznávanie zaujímavých prírodných lokalít zameraných na pôvodnú faunu a flóru, s atraktívnymi pohľadmi na Novú Baňu. Náučný chodník prechádza hospodárskymi lesmi, výlučne po existujúcich lesných cestách a chodníkoch. Nebol prevádzaný ťažbový zásah na lesných pozemkoch. Náučný chodník začína v lokalite Zvonička, pokračuje cez Červenú skalú, Havraniu skalú, Háj a Kohútovo. Samotný chodník má dĺžku 6 233 m, prevýšenie 274 m s tým, že Kohútovo má nadmorskú výšku 351 m n. m. a najvyšší bod chodníka na Háji je 625 m n. m. V uvedených lokalitách sa nachádzajú informačné tabule, panoramatické tabule a lavičky. V lokalite pod Havraňou skalou sa nachádzajú historické banícke šachty. Na Háji, z ktorého je prekrásny výhľad, je plánovaná rozhľadňa, ktorá predostrie návštevníkovi celú Novobanskú kotlinu, hrebeň Pohronského Inovca, s výraznými vrcholmi Viničný vrch a Sedlová skala. K náučnému chodníku je vyznačená turistická trasa žltou značkou zo železničnej stanice v Novej Bani.

Stúpanie trasy: 545 m

Klesanie trasy: 515 m

Dĺžka trasy: 10,1 km

Náročnosť: Nenáročná túra.

Termín: 5. decembra

Vianočný výstup na Žarnov 840 m. n. m.

Poloha: Vtáčnik,

Východiskový bod: Ľubianka /Rudica – Bridove štále/ 330 m. n. m.,

Cieľový bod: Ľubianka /Rudica – Bridove štále/ 330 m. n. m.

Časový rozvrh:

Ľubianka /Rudica – Bridove štále/ 330 m – sedlo pod Žarnovom 802 m (1,40 hod.) - **Žarnov 840 m** (10 min.) – sedlo pod Žarnovom 802 m (5 min.) – Ľubianka /Rudica – Bridove štále/ po **žltej značke** (1,10 hod.) – celkom **(3,30 – 4 hod.)**

Charakteristika:

Vtáčnik je po Poľane druhým najvyšším pohorím Slovenského stredohoria. Budujú ho vulkanické horniny, najmä andezity a ryolity. Je jediným typicky pásmovým pohorím Slovenského stredohoria. Predstavuje morfoloicky veľmi výraznú horskú priečku medzi povodím riek Nitra a Hron. Na západe, severe a severovýchode ho ohraničuje Hornonitrianska kotlina, na východe Kremnické vrchy a Žiarska kotlina. Južným smerom susedia Štiavnické vrchy a Pohronský Inovec, západným smerom pohorie Tribeč. Pohorie Vtáčnik sa delí na štyri geomorfologické podcelky: Vysoký Vtáčnik, Nízky Vtáčnik, Župkovská brázda, Raj. Naším cieľom bude vystúpiť v rámci tradičného podujatia klubu na výrazný bralnatý vrchol Žarnova, kde účastníkov podujatia okrem krásnych výhľadov, druhej debaty, čaká aj bohaté občerstvenie. Podujatie je určené pre všetky vekové kategórie turistov.

Žarnov - 840 m n. m.

Jedným z najzaujímavejších vrchov sopečného pohoria Vtáčnik je vrch Žarnov nachádzajúci sa v bočnom hrebeni pohoria, neďaleko obcí Horná ves a Oslany. Žarnov pokrýva zmiešaný les, z ktorého vystupuje krajinný pôsobivý andezitové bralo so strmým skalným zrázom na južnej strane. Z tejto „skalnej rozhľadne“ vybavenej jednoduchým dvojkrížom sa naskytá krásny polkruhový výhľad do širého okolia. Vrch Žarnov je súčasťou prírodnej rezervácie Buchlov, ktorá chráni vzácne lesné a skalné spoločenstvá na morfoloicky zaujímavom vulkanickom hrebeni. Na Žarnov možno najjednoduchšie vystúpiť po značenom turistickom chodníku z obce Oslany.

Stúpanie trasy: 523 m

Klesanie trasy: 523 m

Dĺžka trasy: 12 km

Náročnosť: Nenáročná túra

Termín: 27. decembra

Silvestrovský výstup na Osečný

Poloha: Tribeč – Rázdiel

Východiskový bod: Partizánske 200 m n. m.

Cieľový bod: Partizánske 200 m n. m.

Časový rozvrh:

Partizánske (dolný pomník) 200 m – horný pomník (20 min.) – **Osečný vrch** 552 m (1,30 hod.) – Horný pomník (1,10 min.) - Partizánske 200 m (dolný pomník (15 min.) po chodníkoch s miestnym značením – celkom **(3,15 – 3,30 hod)**

Charakteristika:

Tribeč, krajinný celok patriaci do Fatransko-tatranskej oblasti. Patrí medzi kryštálické pohoria. Z geomorfologického hľadiska sa člení na podcelky: Zobor, Jelenec, Veľký Tribeč, Rázdiel. Pohorie je dlhé takmer 50 km a jeho maximálna šírka je 18 km. Podstatná časť pohoria je chránenou krajinnou oblasťou Ponitrie. Naším cieľom je vystúpiť na dominantný vrchol pod celku Rázdiel (Osečný vrch 552 m) , kde spoločne oslávim Silvester 2019. Počas nenáročnej túry budeme obdivovať krásy miestnej prírody. Výlet je určený pre všetkých turistov.

Osečný vrch 552 m n. m

Osečný vrch sa nachádza v pohorí Tribeč. Je to jadrové pohorie v oblúku vnútorných Západných Karpát. Osečný vrch je dominantným vrchom podcelku Rázdiel.

Popis trasy:

Túru začneme pri dolnom pomníku padlých v druhej svetovej vojne. Po dobre upravenom chodníku pomerne strmo serpentínami vystúpime k hornému pomníku padlých v druhej svetovej vojne. Tu si doprajeme kratšiu prestávku. Odtiaľ spočiatku mierne, neskôr strmo vystúpime k prieseku lesa pod vysokým napätím, odkiaľ sa nám naskytnú výhľady na Malé Uherce a hornonitriansku kotlinu. Budeme pokračovať strmším výstupom lesom do lokality Malý Vtáčnik. Tu sa stúpanie zmierni. Budeme pokračovať pohodlnou lesnou cestou pod Osečný vrch. Záverečným strmším svahom vystúpime na Osečný vrch. Po zapísaní sa do vrcholovej knihy, slávnostného prípitku na oslavu Silvestra a dlhšej prestávke sa vrátíme po ceste výstupu do Partizánskeho, východzieho bodu túry.

Stúpanie trasy: 352 m

Klesanie trasy: 352 m

Dĺžka trasy: cca 10 km

Náročnosť: Nenáročná túra.

Termín: 31. decembra
